

Eva Hansen

og kampen om den lille perla

av Maren, 5.klasse

Jeg heter Eva Hansen og er 10 år. Jeg har brunt hår og lyseblå øyne og er 1,46 cm høy. Jeg bor hjemme sammen med mamma som heter Turid, en pappa som heter Amund, ei storesøster som heter Olivia og to storebrødre som heter Fredi og Franki, de er tvillinger. Alle heter Hansen til etternavn. Jeg har også en lillebror som heter Emil og ei lillesøster som heter Nora. Alle storesøskene mine går allerede på Ravnskolen. Jeg gleder meg *veldig* til å begynne på skolen. Brødrene mine Fredi og Franki er *veldig* irriterende og sier at det er farlig på Ravnskolen og at *alle* umodne førsteklasinger blir drept, så det håper jeg *ikke* stemmer. «Nå er det tid for å dra unger. Amund tar du deg av Emil og Nora mens vi er borte?» sa mamma. «Ja! jeg får vel gjøre det da (hvisker han til seg selv.)» sa pappa. «Da kjører vi, har dere med alt?» sa mamma. «Ja!» Sa alle i kor. «Hade!» sa alle i bilen samtidig til de andre.

«Nå er vi framme» sa mamma etter en stund. «Vi er på et fjell, mamma» sa jeg. «Ja, portalen er her» sa Fredi. «Portalen??????» sa jeg. «Ja, vi skal gå litt opp på fjellet og der er portalen som går til Ravnskolen.» svarte moren. «Det er så mye dere ikke har fortalt meg.» sa jeg. Så begynte vi å gå oppover Onsknatten (Det fjellet portalen er oppå.) «Jeg er sliten» sier jeg. «Det er ikke så mye annet å gjøre med det enn å bite tennene sammen og ikke tenke på det, bare gå videre.» sa mamma som svar til meg. «spørs om du klarer å gå opp her resten av årene da, hvis du er så *svak* i beina som du er nå!» lo Franki rått (Fredi lo også.) «Jeg synes Eva er flink jeg, det første år deres måtte vi bære dere opp, dere klarte ikke å gå *halve* bakken engang!» lo Olivia. Jeg må innrømme at det var litt morsomt. Fredi og Franki sto der og så flau ut. «Kom igjen nå, det viktigste er jo at vi kommer fram.» sa moren med en rolig stemme. Så gikk vi opp uten å tenke mere på det. «Takk» sa jeg til Olivia. «ingen årsak.» sa Olivia å smilte.

Da var vi framme ved inngangen. Inngangen var en stor stein som var rullet foran en liten hule på vei opp til Onsknatten. «Er det noen andre her?» spurte mamma. «Nei.» Svarte Olivia og Fredi. «ok, se nå Eva.» sa mamma og dyttet bort steinen sammen med Franki. «Kult!» sa jeg. «Kom igjen, inn med deg» sa mamma. Jeg gikk inn, det var helt fantastisk. «Wow, jeg har *aldri* sett noe lignende.» sa jeg. «Det er helt fabelaktig, ja.» sa Olivia da hun kom inn døra. «Ja, absolutt!» sa Franki da han kom inn. «Jeg visste ikke at portalen var en pokal» sa jeg. «Nei, men det er kult da.» sa Olivia.

Da alle hadde kommet inn sa mamma «Hvem vil være først?» «Jeg vil!» ropte Fredi. «Ok, men da venter du på andre siden, der flyet skal lande. Hvis det har landet før vi kommer, venter du på flyplassen. Er det forstått? Og husk at førsteman må ta med *alle* sakene. Så alle sammen, det er bare å gi Fredi *alle* sakene» sa mamma. «Ja, da mamma.» sa Fredi. Fredi klatret opp ved hjelp av veggen og hoppet ned i pokalen (altså det som er portalen.) «Wow! Det ser kjempegøy ut.» sa jeg. Da gjorde Franki det samme. «Jeg kan vise deg hvordan man skal gjøre det.» sa Olivia. «Ja, gjerne.» sa jeg. «Det du må gjøre er å klatre opp denne veggen og komme deg til toppen altså her jeg er nå, også...» sa Olivia da mamma avbrøyt henne. «Olivia, vent, jeg har bare et spørsmål kan du være så snill og passe på Eva når dere har kommet til den andre siden? Du skjønner det at jeg kan ikke bli med fordi da rekker jeg *ikke* komme tilbake før portalen stenger seg siden den stenger seg klokka 10:00 i dag og nå er klokka 09:56. Du *vet* hvor sur pappa blir hvis jeg *ikke* er hjemme. Kos dere *kjempe mye* i år og lykke til Eva. Nå kan du fortsette å si og vise det du skulle vise Eva, Olivia. Hade Olivia og hils de andre.» sa mamma.

Så fortsatte Olivia «Også tar du sats å *hopper* ned.» «Kult! Hvor lander man egentlig?» spurte jeg mamma. «Du lander på et fly som flyr deg til Ravnskolen den største og *beste* skolen for Ravner akkurat som vi er.» svarte mamma. «Kom igjen nå, hva venter du på klatre opp og ta sats og *hopp* opp i pokalen.» sa mamma. «Ok, jeg for prøve.» sa jeg. Jeg trakk pusten dypt og begynner å klatre. «Det er kjempelett jo, men jeg er glad jeg har gått på klatreskole hele livet.» sa jeg. «Det var ikke uten grunn at vi sendte deg på en klatreskole, alle de andre storesøskene dine ble også sendt på klatreskole.» sa mamma. «Ja, tror det var bra dere gjorde det.» sa jeg mens jeg var på toppen av klatreveggen. «Nå tar du sats sånn som du gjør når du skal hoppe ut av klatreveggen fordi du skal ned igjen.» sa mamma. «Dere har virkelig forberedt oss dere.» sa jeg. «Ja, litt iallfall.» sa mamma. «Men nå må du fokusere på hoppet, *ikke* hvor mye *vi* har forberedt dere.» sa mamma. «Ja, hade mamma!» sa jeg og hoppet. «Hade!» ropte mamma i det jeg hoppet.

«Wow!» sa jeg med en gang jeg kom på flyet det var helt fantastisk og være mellom verdenene (det tar 10 sekunder og komme igjennom portalen.) og å være på flyet også da. «Hei! Hvordan var det?» sa Olivia. «Det var helt fantastisk.» sa jeg. Så landet flyet. «Ser ut som du akkurat rakk det.» sa Olivia. «Ja.» sa jeg lettet. «Kom så går vi av.» sa Olivia. «Hvor lang tid tar en reise med dette flyet?» spurte jeg. «Ca. 15 min, men det kommer ann på når du kommer på flyet, men en hel reise tar ca. 15 min.» sa Olivia. «Ok, hvor ble det av flyet.» sa jeg da vi hadde gått ut av flyet. «Å ja, sant det, det sponer 15 min unna også går det fram, sponer, fram, sponer, fram, sponer og så vidre.» sa Olivia. «Men hvordan kommer man tilbake?» spurte jeg. «Ser du det kvadratet der borte?» sa Olivia og pekte på et kvadrat litt lenger bort på flyplassen. «Ja.» sa jeg. «Hvis du står i det i 5 sekunder så lander du på madrassen ved siden av pokalen.» sa Olivia. «Ok» sa jeg. «Hvor er Fredi og Franki?» spurte Olivia. «vet ikke kanskje de har gått allerede.» sa jeg. «Det har de sikkert gjort, kom så går vi.» sa Olivia. Så gikk vi til Ravnskolen.

«Wow!» sa jeg da vi sto utenfor Ravnskolen. Så gikk vi litt til før vi ble stoppet av en vakt. «Hvem er det?» spurte jeg Olivia. «Aner ikke han må være ny.» sa Olivia. «Hei der, dere må bli skannet før dere kan gå inn for å sjekke personligheten deres.» sa en vakt som sto der. «Ok.» sa Olivia litt skeptisk. «Kom hit.» sa vakten. Så gikk vi dit og ble skannet før vi fikk lov å gå inn. «Rar mann.» sa Olivia. «Vet du hvorfor vi ble skannet?» spurte jeg. «Aner ikke.» sa Olivia. «Hvor skal vi egentlig?» spurte jeg. «Inn i salen som vi alltid møtes når vi starter på et nytt skoleår.» svarte Olivia. Så gikk vi inn på Ravnskolen, det var kjempekult der. «Fort deg vi er seine.» sa Olivia. Så løpte vi så fort vi kunne til den store salen. Vi løpte igjennom masse kule rom, i et av rommene var en inne bane til Stjernetree, som er en sport for Ravner. Vi sprang forbi 2 dører inn til soverommene og mye annet. Så kom vi endelig fram til den store salen der det var mange som gikk inn, men alle første klassingene ble stoppet. «Hade, ses etterpå.» sa Olivia i det hun gikk inn.

«Da leser jeg opp navnet deres for å vite om alle er her. Hvis det er navnet ditt sier du, ja.» sa hun som hadde stoppet alle første klassingene. «Elin Lassen?» sa hun rett etterpå. «Ja.» svarte Elin. «Henrik Robertsen?» sa hun som hadde stoppet alle første klassingene. «Ja.» svarte han. «Eva Hansen?» sa hun rett etter han hadde svart ja. «Ja.» svarte jeg. Så ropte hun opp mange flere og alle var her. «Hallo, alle sammen og velkommen til Ravnskolen, mitt navn er Guro Jørstad. Nå skal vi snart gå inn og da vil dere bli valgt inn i den klassen dere tilhører i forhold til nivå.» sa Guro (hun som stoppet alle førsteklasingene rett utenfor inngangen til storsalen og hun som ropte opp alle navna.) «Hvor mange nivåer er det?» spurte en som het Hans Amdam. «Godt spørsmål Hans man kan bli valgt inn i alle klasser fra 1 til 10 og man må fullføre alle klassene fra det du blir valgt av Nivåhatten.» Svarte Guro og kom med en med en ny beskjed. «Alle blir her mens jeg går og finner ut om vi kan komme inn, er det forstått?» «Ja!» svarte nesten alle elevene. Så gikk Guro inn for å spørre rektoren om det er klart imens vi sto utenfor og ventet, så kom hun tilbake. «Da er det klart, følg meg.» sa Guro.

Så fulgte vi etter Guro inn i den store salen og det var et kjempestort rom med ti bord på rad og masse god mat på alle borda. Vi gikk igjennom salen og foran var det nesten som en scene der alle lærerne satt og det var en stol der og en lærer som sto ved siden av stolen. «Stopp her.» sa Guro da vi sto ved kanten av det som så ut som en sene. «Velkommen til Ravnskolen og et *helt* nytt skoleår. Jeg er rektoren her på skolen og heter Nicolas Berge. Dette er MC. Snurp (sa han og pekte på henne.) hun skal rope opp alle navna til alle i første klasse og da kommer dere fram og setter dere på stolen og så setter MC. Snurp Nivåhatten på hode deres og så vil dere bli valgt inn i riktig klasse.» Sa rektoren på Ravnskolen. «Så vil jeg bare si at de som blir valgt til første klasse setter seg der (sa hun og pekte på det borteste boret.) og andre der og 3 der også videre, men jeg tror ingen kommer til å bli valgt i noe høyere klasse enn det. Sa MC. Snurp. «Ja, takk for at du minnet folk om det.» sa rektoren.

«Elin Lassen.» sa MC. Snurp. Elin Lassen gikk opp og fikk Nivåhatten på hodet. «hmmmm... ja ok det er bra... skal vi se det må bli 2 nivå!» Sa Nivåhatten. Så var

det applaus som det var for alle elevene. «Henrik Robertsen.» Sa MC. Snurp. Så gikk han opp og fikk Nivåhatten på hode. «Dette var et veldig enkelt valg. Du er nivå 2.» sa nivåhatten. «Tacos Into.» sa MC. Snurp. Så gikk han opp og fikk Nivåhatten på hodet. «Han der er ikke en god en jeg ser det på.» Sa en ved siden av meg inn i øret mitt. «Hvem er du?» spurte jeg. «Hans Amdam.» svarte han. «hmmm... ja ok makt nok har du iallfall... det må bli nivå 2.» sa Nivåhatten. «Hans Amdam.» sa MC. Snurp. Så gikk han opp og ble satt inn i hus nummer 2. «Lisa Aas.» sa MC. Snurp. Så gikk hun opp og ble satt i nivå 1. «Eva Hansen.» as MC. Snurp. Så gikk jeg opp og ble satt i nivå 2. Så ropte de opp alle navnene til alle første klassinger og alle ble satt i det riktige nivået for dem selv. «Da er det tid for fest og god mat, men først vil jeg minne om at det er forbudt og gå opp i fjerde etasje og at det nivået som har vært flinkest i løpet av året får en Hus pokal full av godteri, men nå lar vi festen begynne!» sa rektoren. Så hadde vi fest og spiste masse god mat og jeg hadde fått meg 3 nye venner. «Da håper jeg alle har spist og er forsynte. Førsteklasse blir med MC. Snurp og får tak i skole saker i Diagonalen, du vet hva de trenger (sa han imens han så på MC. Snurp.) Resten av dere kan gå til sovesalene.» sa rektoren.

«Førsteklassinger følger meg.» sa MC. Snurp. Så gikk alle førsteklassinger etter MC. Snurp. Så var vi framme ved en butikk som het Diagonalen som tydeligvis var gratis for elever. «Ok, nå gir jeg hver og en av dere en handleliste over ting dere trenger og er det noe dere lurer på kan dere komme til meg å spørre. Når dere er ferdig går dere og finner sovesalene som vi gikk forbi i stad.» sa MC. Snurp. Så gikk alle rundt og fant det som sto på lista. «Er du ferdig?» spurte Henrik Robertsen der han sto med Elin Lassen og Hans Amdam. «Ja.» svarte jeg. «Skal vi gå da?» Spurte Henrik. «Ja.» svarte jeg. Da gikk vi til sovesalene, men vi måtte splittes siden det var et soverom for gutter og et for jenter. Dagen ferdig og neste dag startet vi med er eliksirtime.

Nå har det gått et par dager og jeg har blitt tatt ut på Ravnskolen sitt Stjernetree lag. I stjernetree Skal du kaste en ball gjennom noen trær som er formet som stjerner og da får man poeng, det er også en på laget som skal prøve å fange en liten flyvende ball som flyr rundt. «Kommer du eller vi skal trene nå?» sa Oliver, lederen på Stjernetree laget for Ravnskolen. Da gikk vi for å trene.

«Ok, du er noe som heter speider og jobben din er å fange en liten ball som flyr rundt, altså den her (sa han og holdt fram den lille ballen som kalles Snoppen). Fanger du eller motstanderens speider Snoppen er kampen over. Mens de andre skal fokusere på denne. (han viste fram sluffen, den ballen de skal kaste igjennom trærne.) Man skal fly på en sopelime, akkurat som du lærte i timene med flyging.» sa Oliver.

«Hva er din jobb da?» sa Jeg. «Jeg er keeper og skal prøve å redde alle skuddene som kommer mot stjernetreene, Forstått?» sa Oliver. «Jeg tror det, har i hvertfall fått med meg det meste.» sa jeg. «Det er bra. Da er det trening for alle sammen i morgen, kan du være med?» sa Oliver. «Ja, har ikke noen andre planer.» sa jeg.

«Ok, ha det! Da sees vi i morgen.» sa Oliver. «Ja, ha det.» sa jeg. Så gikk jeg tilbake til soverommet.

«Hvor har du vært da?» Spurte Hans Amdam. «Jeg har vært ute og lært hva Stjernetree er.» sa jeg. «Hvorfor har du lært det å ikke vi andre da?» sa Hans Amdam. «Ja, har tydeligvis blitt tatt ut på Ravn skolens Stjernetreelag. «What? Det er jo helt *sykt*, det er første året *du* går her, og du har blitt *tatt* ut på Ravnskolen *Stjernetreelag*.» sa Hans Amdam helt sjokkert. «Ja, er det så vanskelig da?» sa jeg, mens jeg sto der. «Det er 100 år siden forrige gang noen som går sitt første år på Ravnskolen, har blitt tatt ut på Stjernetreelaget.»

«Wow, det visste jeg ikke.» sa jeg og sto der litt sjokkert. «Kan du forklare meg nøyaktig hva Stjernetree er?» spurte Hans Amdam. «Ok.» sa jeg og følte meg kul. «Hei, dere er det noen som vil høre nøyaktig hva stjernetree er?» sa Hans Amdam. «Så det vet liksom du hva er.» Sa Tacos Into. «Nei, ikke jeg men, det gjør han her.» sa Hans og pekte på meg. «Hvordan vet han det da?» Sa Tacos. «Han har blitt tatt ut på stjernetree laget for Ravnskolen.» sa Hans. «Ok, så la oss høre da.» sa Tacos. «Kom igjen, fortell dem.» Sa Hans Amdam. «Ok.» Sa Jeg litt skeptisk. Så fortalte jeg det jeg hadde lært av Oliver. «Du *er* faktisk på Stjernetreelaget du.» Sa Elin Lassen overrasket mens Tacos satt der og furta for at han ikke kunne like mye om stjernetree og at det ikke var han som ble tatt ut på Ravnskolen Stjernetreelag.

«Hvordan havnet du på Stjernetreenlaget til Ravnskolen?» Spurte Henrik Robertsen. «Jeg vet egentlig ikke, lærerne synes bare jeg var veldig god i de flyge timene vi har hatt tydeligvis.» sa jeg.

«Nå er det på tide å legge seg jenter og gutter.» Kom en lærer inn å sa. «Ok.» svarte vi. Så ordner alle seg og lå seg. «Ser du, alle synes det er kult med Stjernetree og du sa at Tacos satt der og furtet. «Ja, det hadde du rett i, men nå må vi legge oss.» sa Jeg. «Ja.» Sa Hans. Så la vi oss og sovnet ganske fort.

Det har gått enda et par dager og det har ikke skjedd mer enn det vanlige som er at Tacos furter og har fått med flere på den mørke siden. Jeg har øvd mye på Stjernetree og i morgen har vi kamp mot Håsblåskolen, det gleder jeg meg kjempe mye til.

«Kommer du, vi har time nå?» sa Hans. «Ja da, jeg kommer.» sa jeg. Så gikk vi til klasserommet for trylling. «Da skal vi ha en trylletime og jeg tenker dere kan gå sammen to og to og øve på trylleformler.» sa Professor Lacus og blåste ei såpeboblen rundt Elin fordi hun ikke fulgte med. «Slipp meg ut!» sa hun imens alle andre lo.

«Blir du med?» sa Henrik. «Og en treer gruppe da.» Sa læreren. «Vi er treer gruppa.» fortet Hans seg å si før Tacos sa det. «Ok.» Sa læreren. Så gikk vi ut for å øve. Vi så Tacos øve med Tino Soko Into (broren til Tacos.) ved siden av oss. Da var timen ferdig var Elin blitt veldig rar, som om hun var blitt ond og hadde gått over til Tacos sin side.

Vi hadde akkurat hatt kamp mot Håskolen og vi vant. Nå var det gått tre dager og Elin har bare blitt slemmere og slemmere, men hun er fortsatt like klønete.

Vi hadde funnet en hemmelig inngang til noe. Vi leste litt om det og det skal finnes en hemmelig og magisk perle som kan gjøre deg udødelig. Det er skummelt å snakke om hemmeligheter fordi man vet aldri hvor Tacos og gjengen er og Elin har sikkert blitt overtalt til og fortelle alt hun vet om det. «Fra nå av sier vi ingenting til Elin, hun er ikke til å stole på lengere.» sa Hans Amdam på nivå 2 sitt rom, i det han sa det kom Tacos og gjengen inn døra.

«Hvor har dere vært?» spurte Henrik. «Det har ikke dere noe med.» sa Tacos. (Vi fikk ikke vite det, men de hadde vært og utforsket hvordan de skulle komme forbi den 5 hodet katten som vokter den magiske perlen.) Så la vi oss for å sove, men akkurat da jeg holdt på og sovne hørte jeg noen gå i døra. Jeg sperret opp øynene, men var så trøtt at jeg bare rakk og se en fot forsvinne ut av rommet. Jeg prøvde og våkne så fort jeg kunne, men det var vanskelig. Jeg klarte til slutt og våkne og vekket de andre og fortalt dem hva jeg så. Vi så i sengene til Tacos og gjengen, men så ingen. «De må ha gått for å finne perlen, vi går ikke etter det tør jeg bare ikke.» sa Henrik. «Vi må følge etter.» sa jeg. «Da blir jeg her!» Sa Henrik. «Hysj, vi trenger deg du kan bli usyngelig. Du må bare tørre.» sa Hans.

Så gikk vi ut og opp i fjerde etasje, inn ei dør og da så vi den fem hodet katten. Luka var åpen, og katten var bundet fast i noen stolper som var i rommet. «Vi kan ikke befri katten. Det har vi ikke til.» sa Hans. Jeg tittet ned i luken. «Ser ut som det er langt ned.» sa jeg. «Det fikser jeg.» sa Hans og laget noe man rappellerte ned med. «Wow! Du har ikke sagt at du er en god oppfinner.» sa Henrik der han sto og var redd. «Vent nå, kan du lage noe som gjør at Henrik ikke er så redd?» spurte jeg. «Ja, det tror jeg faktisk, jeg kan iallfall prøve.» sa Hans. Så laget han en maskin som tok bort all frykten og gjorde at du ikke var redd for noe i 3 timer. «Den holder bare i 3 timer, så vi må forte oss.» sa Hans. «Ok, hvem vil først.» Spurte jeg. «Jeg vil!» ropte Henrik og kom seg ned. «Jeg tror det virket.» sa jeg. «Ja.» sa han og rappellerte ned. «Din tur, Eva.» sa Hans. «Ok, jeg kommer.» sa jeg litt nervøs.

Så rappellerte jeg også ned og ble overrasket da jeg kom ned. «Hvor er vi?» spurte jeg. «Aner ikke.» sa Hans. Så gikk vi litt lengere inn og så en sopelime og en trang vei opp til en nøkkel på toppen. «Dette må nok du gjøre, Eva.» sa Hans. «Ok.» sa jeg litt nervøs. Jeg tok tak i sopelimen, flydde og fikk tak i nøkkelen og heiv den ned til de andre som låste opp døra.

Da vi kom inn døra sto det et stort ludobrett foran oss. «Vi må nok spille.» sa Hans. «Dette er noe for deg.» sa jeg til Henrik. «Ja, jeg er jo ganske god i Ludo.» sa Henrik. «Tror dette vil bli som ordentlig Ravnludo?» spurte jeg. «Det finner vi fort ut av.» sa Henrik og gikk til et kvadrat ved siden av feltet som han skulle stå i for å flytte brikkene sine. Han kastet terningen og fikk en sekser. «Flytt en av brikkene ut.» sa Henrik og kastet terningen på nytt da fikk han en firer. «Brikke A, 4 felt fram» Brikkene har bokstavnavn sånn at det var lettere å vite hvem som skulle flyttes. Han

spilte en stund før vi manglet og få inn en brikke, imens de andre manglet 2 og en manglet alle brikkene sine. Alle var veldig nærme fordi alle hadde brikkene sine nærme sin egne farge. «Kom igjen, vi har bare en sjanse.» sa Hans litt redd. «Vær stille, så jeg får konsentrert meg.» sa Henrik. Så fortsetter han med å spille en liten stund til før den ene personen mangler ett steg før han var i mål, men var uheldig med terningkasta og dermed vant vi.

«Yes, du greide det Henrik.» ropte Hans glad. «Tror dere vi kan gå over nå?» spurte jeg. «For håpe det, hvis ikke har jeg gjort det her for ingenting.» sa Henrik. Jeg prøvde å gå, varsomt gjennom rommet, men var redd det kom til å skje noe. Det gikk heldigvis bra, jeg og vennene mine kom oss over til andre siden. «Ok, hvem vil åpne?» spurte hans. «Jeg kan.» sa Henrik.

Henrik åpnet døra forsiktig og foran oss sto Tacos og gjengen. «Få gjort dere her?!» sa Tacos med en gang vi kom inn. «Hva gjør du her er spørsmålet.» sa Hans litt oppgitt. «Greit, jeg leter etter perlen.» sa Tacos. «Hva skal du med den?» spurte Henrik. «Gi den til skolevakten. (Han som skannet oss.)» sa Tacos. «Hvorfor skal han ha den? Han er jo ung og sprek allerede.» sa Hans. «Nei, det er han ikke. Han er en gammel utkledd mann.» sa Tacos. «Så kom dere vekk!» sa Elin. «Nei.» sa jeg.

Hans virket veldig rar og så seg rundt omkring. «hmm.» sukket Elin, Tacos snudde seg igjen og da sa Elin «Vi må enten distraherer dem, få dem bort eller la dem være her.» «Jeg vet, men hva kan de gjøre, de kan sikkert ingenting.» sa Tacos. «Hvem er de egentlig?» Sa Eldo Doro og pekte på meg, Hans og Henrik (Eldo Doro Er en veldig dum person som glemmer alt med en gang.) Ingen av dem gadd å svare. «Greit, dere skal få være her, men dere sier eller gjør ingenting.» sa Tacos til oss. «Greit.» Svarte Hans. «Jeg vet hvor perlen er.» visket Hans til meg og Henrik. «Hvor e.....» Begynte Henrik ivrig å si før alle i Tacos sin gjeng sov inkludert han.

«Hvordan???» sa Henrik. «Ikke nå, vi har bare ti minutter før de våkner og innen da må vi ha reddet perlen og kommet oss ut.» sa Hans. «Men hvor er perlen?» spurte jeg. «Dette har jeg heller ikke fortalt dere, men jeg kan se usyngelige ting.» sa Hans. «Kult!» sa jeg og Henrik i kor. «men perlen flytter på seg, den går i en sirkel så den skal komme hit nå.» sa Hans. Hans fanget den og hadde den i hånda. «Yes.!» sa vi i kor. «Nå må vi bare forte oss ut for de våkner.» sa Hans.

På tilbaketuren var alle dørene åpne, så vi hadde ingen hindre og kunne løpe så fort vi kunne.

Nå har vi kommet tilbake. Tacos og gjengen er skadet så de er i sykestua. Alle andre var helt friske og perlen var knust slik at det ikke skulle være noe mer krangel om den, og alt var i orden.

Nå er det tid for å dele ut hus pokalen og ha en avslutning på skoleåret. «Etter alt som har skjedd i det siste, så har det skjedd mye med poengene som gjør at nivå 2 vinner hus pokalen!» sa rektoren. Alle jublet og klappet. «Da er det bare å la festen begynne!» Sa Nicolas Berge. Alle jublet og snakket.

Nå var det på tide å dra hjem igjen så jeg fant søstera mi og brødrene mine også gikk vi. «Bra jobbet med hus pokalen, Eva! Hvordan synes du det første året på Ravaskolen var?» Spurte Olivia. «Bra!» Svarte jeg.

«Jeg vil være først!» ropte jeg og løpte inn i kvadratet og sto der i 5 sekunder og forsvant, landet på en madrass og så rundt meg og da jeg så mamma. «Mamma!» Ropte jeg. «Hei hvordan gikk det?» spurte mamma. «Jeg har fått to venner og jeg er i nivå 2 og jeg vant hus pokalen og jeg er på Ravenskolens Stjernetree lag!» sa jeg. Da kom Franki også Fredi rett etterpå og til slutt Olivia med alle sakene. «Oj, det virker som du har mye å fortelle meg.» sa mamma til meg. «Skal vi gå også kan jeg fortelle deg det som har skjedd på vei ned og hvis jeg ikke blir ferdig kan jeg fortelle ferdig hjemme. Sa jeg til mamma. «Ja for det virker som du har mye å fortelle så jeg tror du må begynne hvis du noen gang skal bli ferdig.» sa mamma overrasket (fordi jeg hadde opplevd så mye spennende og ting som vanligvis ikke skjer det første året.) Så gikk vi hjemover og jeg fortalte alt som hadde skjedd til mamma, jeg fortalte på vei ned, i bilen, ved matbordt hjemme. Mamma, pappa og søskena mine ble kjempestolte og overasket, men også litt redde og sa at neste gang måtte jeg være litt mer forsiktig. Året var over og det hadde vært et fint år og ikke minst et spennende et og jeg gleder meg til et nytt et.